

29. P. 38

Világ proletárjait egyesüljétek!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 34. SZÁM

ARA: 50 FILLER

KEDD, 1953 FEBRUAR 10.

A mai számban:

A színházi pártszervezet munkájáról (2. old.) — A polgári sertés-hizlalóban (2. old.) — Paraszküldöttséggel a bellegelői Lenin (szes-ben) (3. old.) — Ami nem tetszik a dolgozóknak (3. old.) — Két művezető párosversenye (3. old.) — A Néplap postájából (3. old.) — Külpolitikai hírek (4. old.) — Sport (4. old.)

Az anyák és gyermekek védelméről

(G. L.) A Szovjetunió volt a világ első országa, ahol egészségügyi minisztériumot (népbiztoságot) állítottak fel. Már egy 1917-ben kelt rendelet kimondta, hogy az anya- és csecsemővédelem az „állam elsődrendű kötelessége”. Az 1936-ban hozott határozat így szól: „az anya és gyermek érdekeinek állami védelme a szovjet állam egyik alapvető feladata”. A szovjet állam ennek a feladatának meg is felelt. A Szovjetunió a fiatalok országa, hiszen lakosságának jóval több, mint a fele a Nagy Októberi Szocialista Forradalom után született. Egy svájci munkás moszkvai útja alkalmával éppen akkor került ki az utcára, amikor a tanításnak vége volt. Megállt és nézte a vidám fiatalok ezreit és tiszteit. Aztán álmétködvén fordult kísérőjéhez: „Tudják-e, hogy ez a látvány mindennél beszélőbb eredmény? Ez az ország egész politikájának igazolása.”

A svájci munkásnak igaza volt. A gyermekek élete megmutatja, hogy milyen az ország politikája. A Horthy-rendszer kizsákmányoló és népellenes mivoltát a legjobban megmutatta a száznegyvengyermekes családok statisztikája. A hivatalos közlemények azonban titkoltan szerették volna az igazi adatokat. A Központi Statisztikai Hivatal közleménye az 1931-es adatokkal foglalkozva büszkén állítja meg: „Az egy éven aluli elhaltak arányszáma a háború után években javuló irányt vett... és 1931-ben 100 elpusztultára számítva még a 17-et sem érte el.” Valóban nagyszerű javulás volt ez! Hiszen a gyarmati országokat lebecsülve csak két „független” országnak volt csúfosabb halálozási arányszáma, Chilének és az akkori Romániának. Viszont Horthy-Magyarországon a gyermekeket évről évre megzsebelték a betegségek, akkor is, ha már túlharagtak az egyéves kort. Évente átlagosan 150.000-170.000 tíz évet el nem ért gyermek halt meg. A gyermek az akkori szülőknek nem boldogságot, hanem fájdalmat, kiadást és egészen gyakran temetést jelentett. Szaporodtak mindenféle a temetőben a kis sírhalmok. A fiatal anyákat terheességük miatt kitépték az üzemekből és megvonták jövedelmüket az uradalmakban még a napszámosi munkát is. A terhes nőnek ennek megfelelően csak megvetésben volt része. Ennek fényében aztán nem csoda, hogy az úri Magyarországon az elveszületések arányszáma rohamosan csökkent. El lehet mondani, hogy a csökkenésben világkérdő voltunk ki. Nem egészen hatvan év alatt az elveszületések ezer lakosra számított arányszáma több mint felére csökkent és 1933-ban már alig érte el a 22-öt. Elharapózt az „egyke” és az „egyse”, fogyott és pusztult a magyar nép.

Felszabadulásunk után megváltozott a gyermek élete is. Népköztársaságunk Alkotmánya védi a házasság és a családi intézményt. A reakciót, amely mint a fenjékben láttuk, valóságosan szétzúzta a család és az elveszületett gyermekek tíz- és százezreit, itélte idő előtti halálra. Boldog emlégette a hiszékenyeket, hogy a szocializmus a család és a házasság intézményének felbomlásával jár. A dolgozó magyar nép 1945 óta saját tapasztalataiból győződhetett meg már eddig is az ellenkezőjéről. A házasságkötések száma soha oly nagy nem volt Magyarországon, mint amióta megkezdtek öt éves tervünk végrehajtását és nagy sikereket értünk el a szocializmus építésében.

A minisztertanács határozata az anya- és csecsemővédelem továbbfejlesztéséről beszédesen példázza, hogy Alkotmányunk minden egyes cikkelye a gyakorlatban is testet ölt. A határozat bizonyítja továbbá azt, hogy az anyák és a megszülető gyermekek a főképp rendszerben soha ilyen védelemben nem részesülhettek, mint a szocializmusban, vagy a szocializmust építő népi demokratikus országokban. Viszont azt is tudnunk kell, hogy a minisztertanács nagyjelentőségű határozata csak akkor jelenhet meg, amikor már az előfeltételeket biztosítottuk. Minden biznnyal mindenki előtt világos, hogy az állam hatalmas teherrel vállalt magára a határozat meghozatalával. Március elsejétől kezdve minden Magyarországon született csecsemő 400 forint értékű csecsemőkezeléssel, akár az anyák, akár a szülők, akár nem, csupán háromszori orvosi vizsgálatához van köteve a kelenyeg kiadása. Ez a kikötés is a fiatal anyák egészségét szolgálja.

Igen jelentős kedvezményeket állapít meg a határozat a terhes nők jogainak védelmében is. Terhes nő nem szabad elbocsátani munkából, sőt felvételét sem szabad megtagadni csupán azért, mert a nő teherben van. Kimondja továbbá a határozat azt is, hogy egészségüknek meg nem felelő munkára tilos leszállítani őket alkalmazni. A teherben lévő nők és anyák védelmének fokozásával és kiterjesztésével a minisztertanács határozata ismét megszilárdítja a nőknek a termelő munkában, a társadalmi és politikai életben elfoglalt helyzetét. A nők egyenjogúsága nálunk nem szép szó, hanem a nők jogja, hogy a társadalmi élet minden területén teljesen a férfakkal egyenlő jogokkal lépjenek fel.

A határozat visszatérőkrözi az új, a kommunista ember erkölcsi elveit. A világ legmagasabbrendű erkölcsi elvei nemcsak azt követelik meg, hogy megvalósuljon a nők teljes egyenjogúsága, hanem azt is, hogy a család megszilárduljon. Ezt a határozat azáltal segíti elő, hogy a terhes nők és anyák helyzetét nagy mértékben megjavítja és ezzel lényeges változást hoz az új család megteremtésében.

Az új családnak természetes célja és legfőbb értelme a gyermek, aki születésétől kezdve az állam hathatós támogatását élvezi. Míg a Horthy-rendszerben a család úgy falun, mint városban, úgy a dolgozó, mint a burzsoázia körében felbomlóban volt, ma már az állam hathatós támogatásával hatalmas lépéseket haladunk előre a szocialista család kialakítása felé. Azon az úton haladunk, amelyen a Szovjetunió ezeltől 35 évvel indult el. Legyen Magyarországon is az erős, boldog családok, gyermekeikre büszke anyák, boldog és életrejes fiatalok országa!

Megszüntetjük az aszályt Hajdú-Biharban

Az öntözéses gazdálkodás cukorrépából 160, szőlőszőlőből 170 százalékkal emeli az átlagot

Öt éves tervünk egyik hatalmas alkotása készül Tiszalókon. Épül az erőmű, amely nemcsak energiát és villanyt ad, hanem lehetővé teszi, hogy a Tisza vizével közel 200.000 holdat öntözzünk meg. Az erőmű évente körülbelül 55 millió kW óra elektromos árammennyiséget termel, ami azt jelenti, hogy évente 8000 vagyon szentelünk a közjóért. Hatalmas eredmény ez, de még ennél is többet jelent az öntözéses gazdálkodás okozta termésnövekedés.

Másodpercenként 60 köbméter víz

Megyénk aszályverte, szikes területeire nagy bőséggel zúdult majd az áldás hozó víz. Az erőmű másodpercenként 60 köbméter vizet zúdít a főcsatornába, amelyből szétárad a földeket öntöző apróbb csatornába. Felvetődik a kérdés: Hogyan tudnak annyit vizet tárolni, hogy másodpercenként 60 köbméter vizet engednek le? Ugy, hogy a Tisza vizét felduzzasztják és a bőséges víz következtében a Tiszán és Bodrogon 130 kilométerrel hosszabb lesz a hajóút. A felduzzasztott Tisza bőven adja a vizet a mi szomszagos földjeinkre, lehetővé teszi azt is, hogy a főcsatornákon hajók járjanak a Hajdúságban és ezzel kibővítsék a közlekedést.

A tiszalóki erőmű segítségével természetfátalakitás történik Hajdú-Biharban és az öntözéses parhuzamosan végrehajlandó erdőszítéssel végleg számúzik innen az aszály. A víz nyomában dús termés fakad és a víz segítségével sok-sok ezer hold termékeny, szikes területünket tudjuk hasznosítani, termővé alakítani. A kopogós, fehér szikfoltok végtelen sora a föld hullafoltjai — eltűnnek a Hortobágyról, meggyógyítja beteg földjeinket a Tisza vize.

A Keleti Főcsatorna Búdszentmihály határáról, Bakonszegig húzódik, ott ömlik a Berettyóra. Úljában elhalad Hajdúnánás, Balmazújváros, Hajdúszoboszló mellett — kikötői kapnak ezek a helyek — és a szövetkezeti földeken megsokszorozódik a jövedelem.

Az öntözésrendszer hasznosítási tervének teljes végrehajtásával gyökeresen megváltozik a tiszalóki öntözésrendszerhez tartozó területeken a gazdálkodás. A régi kalászos — tengeri vetésforgó hamarosan a múlté lesz és a szovjet példa nyomán a fűves vetésforgók után ontja terményeit a föld.

Nem lesz gond többé az állatok teleltetésére, mert hatalmas mennyiségű takarmányt tudunk termelni. Az őszi búza kat, holdankénti átlagtermése az öntözött területeken 110 százalékkal lesz nagyobb. Kukoricából az öntözés segítségével 90 százalékkal több termést tudunk betakarítani, cukorrépából is bőséges lesz a termés, mert az öntözött vetésforgó lehetővé teszi, hogy 160 százalékkal nagyobb átlagtermést érjünk el. A szőlőszőlőtermékek termelésénél még emelkedőbb az eredmények, a holdankénti átlagtermést öntözés mellett 170 százalékkal tudjuk emelni. Rohamosan fejlődik majd az állattalomány és a bőséges takarmánybázis következtében több mint 200 százalékkal emelkedik a tejtermelés.

1953-ban szélesül az öntözőhálózat

A tiszalóki öntözésrendszerhez tartozó községek egész sorában léptek már az öntözéses gazdálkodás útjára az 1952-es esztendőben. Hajdú-Biharban több mint 17.000 holdon öntözőtelepet építettek. Az öntözéses telepek nagyrészen már termeltek is. Az állami gazdaságok területeiből a konyhai, borsai, bődönházi gazdaságok rizstermelési eredményei bebizonyították, hogy milyen nagy jövedelmet, termést jelent az öntözés.

A rizstermelés mellett igen jól bevált szántóföldi és legelő öntözés is volt az elmúlt esztendőben. A megye termelőszövetkezeinek sorából a nádudvari Táncsics, a berettyószentmártoni Győzelem, a sárrétudvari Új Élet, az újrázi Lenin eredményei meggyőzik a többi szövetkezetet is arról, hogy térjenek rá az öntözéses gazdálkodásra. Keile beszédesebb, meggyőzőbb adat, mint az újrázi Lenin 28 holdas rizstáblájának eredménye? Minden költséget leszámítva 123.000 forintot jövedelmezett. Az öntözéses területek egyre

szélesülnek a megyében. A hajdúszőlővárosi határban a szövetkezetek már készülődnek az öntözéses gazdálkodásra, mert a Rét nagy területét egy mellécsatorna már ez évben öntözni tudja. Lehet rizst termelni. Lehet legelőt öntözni és ez azt jelenti, hogy a holdankénti evi mázsás szénatermes hegyett 12 mázsát kaszálhatnak. Lehet káposztát öntözni, lehet konyhukerti telepeket berendezni.

A több jövedelem, a több termés érdeke minden szövetkezetnek és éppen ezért már most tegyenek meg mindent, hogy öntözzenek, ahol csak tudnak. Nemcsak saját maguknak használnak ezzel, hanem az egész dolgozó népnek. Aki hamarabb kezd, az hamarabb gyarapszik. Bátran kezdjenek hozzá az öntözéses tevékenységéhez szerzte a megyében, ahová csak eljut a víz. A pártszervezetek, a tanácsok segítsék, támogassák az öntözéses területek szélesítését, hogy a nagy öntözőmű teljes befejezéséig is fokozzuk a termelést a tiszántúli tájakon.

Új áruházat kapott Hajdúnánás — a jövő kikötővárosa

Páratlan fejlődés képe bontakozik ki mindinkább Hajdúnánáson, a múltban elmaradott hajdúsági mezővárosban. A tisztántúli hajóút, a Tiszalóki Főcsatorna megépülése — kikötőváros lesz Hajdúnánás, fontos közlekedési és ipari gócpont! Azok az új létesítmények, amelyek az öt éves terv egymásután adott és ad a nánási dolgozóknak, már az új, nagy város szükségleteihez vannak méretezve.

A vendéglátóipar fejlődésének legújabb állomásai: a korszerű szálloda, az új cukrászda után most szocialista kereskedelmi gyárapodott Hajdúnánáson két olyan létesítmény, amelyek bizvást mondhatjuk: fővárosi színvonalúak. A Hajdú-Biharmegyei Népbolt Vállalat új áruházat és fűszer-csemege mintázületét szombaton délután ünnepélyes keretek között adták át rendelkezésükre.

A Népbolt Vállalat vezetői és dolgozói, a tervezőkkel és a kivitelezőkkel táruul a vásárló elé a legzöldebb összeállításban. A szombati megnyitáson a párt, a tanács és a kereskedelmi hatóságok képviselői előtt Konyacska György elvtárs, a Népbolt Vállalat igazgatója adta át rendelkezésükre a két új üzletet, felhívva a dolgozókat, hogy harcoljanak a pult mögött is a vívmányainkra törvő imperialisták hazai ügynökei, a kulákok ellen, akik Hajdúnánáson is megpróbálták és megpróbálnak zavart kelteni felvásárlásaikkal. A nánási városi tanács nevében Lada Imre vb. elnök vette át az új üzletet. Tokaji László elvtárs, a megyei tanács kereskedelmi osztályának vezetője köszöntet mondott a

tervezés és a kivitelezés munkájában résztvevő valamennyi dolgozónak. A megnyitó után szavával jöttek a vásárlók, derűsarcu hajdúnánási dolgozók. Az áruház pénztáruál elcsónék Dankó Antalné, az állami gazdaság egyik dolgozójának a felesége jelent meg, kezében a blokkal. Egy szép karionkötényre való vásárolt. Utána Horváth Imréné idős dolgozó paraszttasszony állt a pénztáruhoz. Kis unokájának vitt egy pullovert Szuszánna napra az új üzlet hatalmas készletéből. Szakadatlan csatlakoztak a pénztáruhoz s másfél óra alatt 16.000 forint forgalmat bonyolított le az új áruház... Nem volt kisebb a forgalom a szomszédos fűszer és csemege üzletben sem. A Népbolt Vállalat este a kultúrtházban d. vathematot rendezett.

Az Orvosi Műszergyár ifjűmunkásainak helytállása

(Tudósítónktól)

Az Orvosi Műszergyár dolgozói öt éves tervünk negyedik éve beindulásakor versenyre hívták Hajdú-Bihar megye üzemeit április 4-e, hazánk felszabadulásának 8. évfordulója tiszteletére. A versenyfelhívás után az Orvosi Műszergyár valamennyi dolgozója nagy lendülettel kezdett munkájához. Műszaki és fizikai dolgozók egyaránt azon igyekeztek, hogy minél nagyobb termelési sikereket érjenek el. Az üzemenként megartott értékeketlen szebbnél szebb felajánlások — és azóta már kitűnő eredmények születtek!

Az április 4-i verseny sikere érdekében a Reményi ifi közörségi brigád (Reményi László, Adler László, Burger György) versenyre hívta ki munkatársait és egyben Hajdú-Bihar munkásfiataljait. A Reményi-brigád vállalta, hogy április 4-ig sztahanó-

vista brigád lesz. Reményi László sztahanovista felajánlotta, hogy két munkatársából is sztahanovistát nevel — munkamódszerét rendszeresen átadja. Ez folyik már és ennek tudható be, hogy 250 százalékos eredménnyel teljesítették a januári export tervet. Szép teljesítményük mellett kiváló — 99 százalékos — minőséggel végezték munkájukat.

De nemcsak a Reményi-brigád, hanem az egész üzem ifjűmunkásai szebbnél szebb termelési eredményekkel harcolnak április 4. sikeréért. Kiss Anna műszerész a vállalt 170 százalékkal szemben ma már 214 százalékos teljesítést — 100 százalékos minőséggel. Bíró Klára és Szücs Jolán sebtüreléssel a felajánlott 150 százalékos helyett 186, illetve 196 százalékos érnek el. Hegyaljai Béla fogfogó-illesztő már 175 százalékos teljesítést. Vá-

lálása 130 százalékos volt, minőségi átlaga 100 százalékos.

Bakó Anna és Elek Gyuláné tüfejiapmarók, amikor vállalták, hogy április 4-ig elérjék a 140 százalékos, akkor még igen sok selejtes árut gyártottak. Ma viszont már 100 százalékos minőséggel végzik munkájukat, Bakó Anna termelési átlaga 181, Elek Gyulánéé 235 százalék.

Ime ezek a példák bizonyítják, hogy az Orvosi Műszergyár ifjűmunkásai becsületesen megállják helyüket, cleget tesznek vállalt kötelezettségeiknek. A termelés folyamatos és ütemes előrehaladásában nagy segítségül nyújtanak a művezetők, akik állandóan a dolgozók között tartózkodnak. Biztosítják az anyagot és a szükséges műszaki felteleket. Így a közösen végzett munkának meg lesz a gyümölcse, az Orvosi Műszergyár fiataljai diadala vizsák a versenyt.

VADASZ FERENC

Ami nem tetszik a dolgozóknak

Nagy örömmel olvastam az újságban Bácsi István elvtárs levelét a balmazújvárosi vasúttal kapcsolatban. En is tapasztaltam azokat a hibákat, amelyeket Bácsi elvtárs megtr.

A napokban, amikor Balmazújvárosra beültem a Debreceenbe induló vonatba, már Jóó Györgyné és Varga Imréné ültek a fülkékben. Bejött ekkor Nagy Lajos szolgálattevő és beszélgetni kezdtek. Arra tettem figyelmes, hogy Nagy Lajos kijelentette: „csak jöjjen ide Bácsi István, én leszek az, aki megpofozom”. Továbbá kijelentette, hogy a panaszkönyvet azért nem függesztik ki, nehogy mindenki irhasson bele.

Furcsának tartom ezt a beszélgetést. Ugy látszik, vannak még dolgozók, akik ha bírálatot kapnak, nemhogy javoltatásnak magatartásukon, hanem verekedéssel, bosszúállással válaszolnak.

EGRI IRÉN, A MESZÓV dolgozója.

A 43-23-as számra február 6-án délelőtt több járást előjegyeztettem. Beszélgetés után kértem a 0-1-et, hogy mondja be a beszélgetés díját. Azt a választ kaptam, mivel nincs összegszedve még a jegyzés, hívjam a 30-00-át. Ott azt mondták, 14 óra után hívjam a 0-8-at. A jelzett időben hívtam a 0-8-at. Onnan visszautasították a 30-00-hoz. Követelődzésemre két járás beszélgetési díját hajlandók voltak bementani, a harmadikkal azonban már durván elutasították, majd lecsapták a kagylót.

A posta dolgozói ne mechanikusan, gépiesen végezzék munkájukat, ne kurtán-furcsán elölgitsék ki a dolgozókat és ne gorbombáskodjanak. En utasítás szerint jártam el, amikor megkérdeztem a beszélgetés díját, a posta dolgozóinak viszont feladatok lett volna, hogy válaszoljanak kérésemre.

Hejyes volna, ha a 0-1, 0-8 és a 30-00 tisztázná, hogy kitől tudható meg a beszélgetési díj. Ne utasítsák a dolgozókat össze-vissza, ne hátráltassák ezzel a munkánkat.

László Margit, Megyei Tanács

Ugy néznek ki az állatok, mintha tavasz lenne...

Parasztküldöttséggel a bellegelői Lenin tszcs-ben

A Vágóhíd mögött terül el a bellegelői Lenin (termelőszövetkezeti csoport földje. Özv. Polgári Sándorné 200 holdas kúrásszony földjén ma az egykori cselédemberek, agrárproletárok, kis- és középparaszok gazdálkodnak. Vasárnap ezt a tszcs-t kereste fel a parasztküldöttség. A debreceni és derecskai járásból jöttek megmérni, hogyan gazdálkodott a csoport megalakulása óta milyen eredményeket ért el hogyan teleltetik át az állatállományt.

A több mint 80 tagú parasztküldöttség — melyben termelőszövetkezeti tagokon kívül szép számmal voltak egyéniileg dolgozó parasztsok is — először a beszámolókat hallgatta meg a tszcs fejlődéséről. Megtudták: 1949 októberében alakult meg a bellegelői Lenin 43 taggal, 520 hold földön. Állatállománya a megalakulásakor nem volt, később kaptak az államtól 20 anyakocát, 12 szarvasmarhát. Így indultak neki az első szüretendők. Már az első évben a sok kezdeti nehézség ellenére is jó eredményeket értek el. 11 mázsa búzát, 20 mázsa kukoricát termeltek holdanként.

A csoport fejlődésének hamar híre ment 1950 őszén szinte vándorlás indult meg a tszcs-be és a szárazmérés megtörténte után már 129 tagot számlált a tszcs, földterülete is közeljárt a 700 holdhoz.

A fejlődés megmutatkozott az állatállomány gyarapodásánál is. Az állam által jutott 20 anyakocából és 12 szarvasmarhából 140 sertés, 42 szarvasmarha lett és 14 lo segítette már a csoportot az őszi munka elvégzésében, majd a tavaszi munka megkezdésében.

Megyeri Zsigmond elnök elvtárs szava nyomán a parasztküldöttek megismerték a csoport életét, munkáját. Múltak az évek, így az 1951-es esztendő is, amikor — a sok nehézség ellenére — mégis jó eredményeket ért el a csoport. Munkaegységként 3 kiló kenyérgabona, 1 kiló 70 deka árpa, 1 kiló 70 deka kukorica, 2 kiló 80 deka burgonya, 2 kiló 20 deka széna, 80 deka lucerna, ezenkívül alma, bor, pálinka, cukor, olaj, káposzta és 13 forint 50 fillér jutott. Erdel Péter, a szőlő- és gyümölcs-termelő brigád tagja 350 munkaegységére pénzben és természetben, ha észreadjuk, mintegy 18 ezer forintot kapott. Erdel Péter teljesítménye nem volt kiugró, sok család volt, amely 800-900 munkaegységet is elért.

Az 1952-es gazdasági évben a Lenin tszcs-ben — az aszály következtében — gyengébbek voltak az eredmények. Ezt tudták a kül-

döttek is, akik arra voltak kíváncsiak, hogy a tszcs 88 szarvasmarháját, mintegy 650 sertését és 31 lovát hogyan telelteti át, amikor kevés a takarmányuk. Megyeri elnök elvtárs elmondotta: még az ősszel 450 köbméter silőt készített és a szalmafelárást is alkalmazták. November óta a szalastakarmány helyett feltárt számat kapnak a szarvasmarhák. Részükre mésszel feltárt szalmát készítenek a lovak részére pedig mellással feltárt számat. A szarvasmarhák először kapják a silót, utána a feltárt számat és annyi abrakot, amennyit a tejbeadás után kap a tszcs. A sertések átteleltetésénél is figyelembe veszi a tszcs minden takarmányozást lehetőséget. A Kőzrakfárból, a Hűs-földolozó Vállalatól hulladékok vásárolnak és abrakokkal keverik. A küldöttek megnézték: hogyan néz ki az állatállomány, tarják-e a kondíciójukat, mennyi a tehének hozama a csoportban. Egymás után megtekintették a lóistállót, a szarvasmarhaisállót, sertéshízlaldát, majd a melegágyat.

Az egyik küldött a szarvasmarhaisállónál jól körülnézett, aztán így beszélt társához:

— Hihejtelten, sehol nem látok

egy szál lucernát, egy szál szénát sem, mégis az állatok úgy néznek ki, mintha tavasz lenne.

Elismeréssel nyilatkozott a küldöttek a sertésállományról, a keresztetett malacokról. Mindent megmutattak a csoport tagjai a küldöttségnek.

Nemes elvtárs, a tszcs állatgondozója részletesen elmagyarázta, hogyan készült a szalmából a közepes minőségű szalastakarmányt — Száz kiló szalmához három kiló meszet és másfél kiló só adunk, azt 24 óráig állni hagyjuk és utána etetjük — mondták. — Ugy eszik az a tehének, mintha a legjobb szőna lenne. Sokat időztek a küldöttek a melegágyánál is, ahol már búznak kifele az apró palánták. Ez évben a tszcs-nek még nagyobb lesz a kerétszete, mint eddig. A Kondoros vízből 6 holdon ön özöses kerétszettel létesítenek. Ugy számítják a tszcs tagjai, hogy 1953-ban a kerétszete terményéből legalább 300 ezer forintot árulnak.

A látottak után a küldöttek a tszcs tagjaival közösen beszéltek meg az eredményeket és hiányosságokat és este tapasztalataikkal gazdagodva indultak haza.

RÁCZ BÉLA

Dankai? — Surányi?

Két vezetőmérnök párosverseny

Szép és felelősségteljes hivatás egy üzem vezetőmérnökének lenni. Így van ez mindentől, így van a Fűtőháznál is, ahol nem kis mértékben épp a mozdonyoktól, a szállítási szolgálat jó munkájától függ a közlekedés zavartalan eljártása. Az élet minden nap felállítja a nagy feladatot: teljesíteni, túllejesíteni a tervet — ezért kell aztán becsületesen helytállni kint a pályán, vagy bent az irodákban, műhelyekben.

A ma szüntelen előrehaladást jelent a tegnaphoz képest

Dankai József elvtárs, vezetőmérnök is, ha akármikor végigmegy a sínek, a javítóműhelyek között, érzi ennek a harcnak különleges és lelkesítő „ízét”. Az élet minden nap újat, merészet alkot, a ma mindig előrehaladást, fejlődést jelent a tegnaphoz képest. Példának — mondjuk — itt van a 2000 tonnás mozgatóm. Ki gondolt még csak 5-6 évvel ezelőtt is arra, hogy lesz idő, amikor majd túlsúlyos vonatokat lehet minden zavar és zök-

kenés nélkül továbbítani. Ez az idő eljött. Ma már egymásután rohognak pályánkon az ilyen szerelvények, viszik üzemünk árucikkait, a hazai föld termékét.

Dankai elvtárs, mint műszaki vezető, igyekszik ezt a szüntelen fejlődést híven, eredményesen szolgálni. Minden nap már fél nyolcór munkahelyén van. Ellenőrzi a kocsiszolgálat, a villamos s vontatási műhelyi munkáját, később ha úgy kívánkozik, kazánpróbát tart, majd átnézi a napi postát, a vonatforgalmi terveket. Ahol szükséges, ott azonnal segít, szaktanácsokat ad. Ennek a segítségnek sok példája van. Még néhány hónappal ezelőtt általános volt, úgy a szerkocsik, mint a mozdonyok javításánál, hogy az egyik rész: tehát a szerkocsi javításánál a mozdony, a mozdony javításánál a szerkocsi ténlenül, kihasználatalanul állt. Dankai elvtárs egy típus esetében javasolta, hogy a két éprést kapcsolják össze, a mozdonyt végezze tovább munkáját. Javaslatait elfogadták, azóta ez az ötlet csökkentezte a gőzmozdonyok állási idejét.

Szívvél-lélekkel

Dankai elvtárs, vezetőmérnök párosversenyben áll Surányi Imrével, a szolnoki fűtőház vezetőmérnökével. Még a múlt évben december 21. tiszteletére kezdeményezte ezt a nemes vetélkedést. Az első versenyszakas már december 31-én lejárt. Erre az időre mindketten szocialista igéreteket tettek, hogy határidőre befejezzék az évi tervet, csökkentik a szénfogyasztást, valamint a javítási költségeket. Dankai elvtárs becsülettel eleget tett igéretének, valószínűleg Surányi Imre sem maradt le. A verseny azonban még a mai napig sincs hivatalosan értékelve. Nagy elvtárs, üzemgazdász ugyan elkészítette már az összegzést, de ez fiókjánál nem jutott még tovább. Ugyisint Szolnokról sem érkezett hasonló jelentés. Most, amikor az első negyedév túlteljesítésére mind a két mérnök újabb lelkes vállalásokat tett, már ők maguk is szeretnék tudni, ki halad élen ebben a nemes versengésben. A szakszervezet bürokráciája, az illetékesek nemtoródomsága azonban mindezt ideig megakadályozta ezt. Nyilván: ez egészségtelen jelenség. Annál is inkább, mert Dankai elvtárs kezdeményezése túlnő a fűtőház falain. Megmutatja mind a becsületes műszaki dolgozónak, hogyan kell a terv sikeréért, a szocializmus építéséért szívvel-lélekkel harcolni. K. T.

A NÉPLAP POSTÁJÁBÓL

A művezető iskola hallgatói az elmúlt napokban munkabeszámolókat tartottak a Ruhagyárban. Holó Ploska a szakoktatás felolós értékelte a hallgatók eddig végzett munkáját. A beszámoló után a hallgatók bírálták a pártszervezet és a vállalat vezetőségét, mert nem ellenőrizték megfelelően az iskolát. Ennek a hiányosságnak tudható be az is, hogy több hallgató különböző okokra hivatkozva sokszor elmaradt az iskolából, mely a tanulmányi eredményen meg is mutatkozott. A jobb munka érdekében a tanulók elhatározták, hogy tanulóöröket szerveznek — írja levelében Tomán Sándor ruhagyári dolgozó.

Sárrétudvari Vözség a krumpli, napraforgó és tengeri beadásukat eljesítették. A géppalomas dolgozó is megállják a helyüket: első lettek a gépjavítás munkájában. Még jobb eredményt értek volna el, ha az igazgató Székő Sándor elvtárs nagyobb segítséget adott volna, s ugyanakkor nem húzná ki magát a kollektív munkából — közli szerkesztőségünkkel levelében Kiss Béla, a sárrétudvari községi pártszervezet titkára.

Szabó Jánosné a földművelészet területét ügyvezetője termelési értékeketlen ismertette a szövetkezet dolgozóival az első negyedév első hónapjának terv teljesítését. Textilboltunk 133, főből 174 II. fiók 144, III-as fiók 154, IV. fiók 157, V. fiók 128 százalékra teljesítette első havi tervét.

A baromfi felvásárlónk pedig 200 százalékos eredményt ért el. A dolgozók javasolták a vezető-

segnek, hogy a tervet módosítsa, mert lazának, könnyen teljesíthetőnek tartják — írja levelében Sági Sándorné, szövetkezesi dolgozó, Néplap levelező.

Girics Bálint, a berejtyóújfalui mezőgazdasági szakiskola hallgatója a köve-kezeket írja szerkesztőségünkhez küldött levelében: A tanulás a múlt hónap 27-én indult meg, így eredményünk még kevés, de fogatékosságunk annál több. A fegyelem kérdése még gyenge lábon áll az iskolán és főként a fiatalabb elvtársaknál kell javítani a magatartáson. Az idősebb elvtársak mindent megtesznek, hogy a fegyelem szilárdabb legyen az iskolánkban.

A szakértés tanfolyamon komoly eredményeket érnek el az ott tanuló munkás és paraszti fiatalok. A szakléder osztály legjobb tanulója Majoros elvtárs, aki szilárdan tartja az 5-ös állageredményét és figyelmesezt magatartásával, önzelen segítségnyújtásával is élenjár. Ugyanebben az osztályban van Nagy József fiatal is, aki jól tanul, de magatartása már fegyelmeseztlen — tudatja velünk Jäger Mihály, a Szakértés-tanfolyam hallgatója.

